

Potera za pejzažima

Oduvek sam volela prirodu, ali kako živim u ravnici koja nema puno pošumljenih površina, nemam često priliku da uživam u šetnjama kroz šumu.

Međutim, jedna šetnja mi je ostala u najlepšem sećanju, baš zato što je to toliko retko uživanje za mene. Bila sam sa prijateljima na Fruškoj gori za 1. maj i zaista sam uživala u odmoru u takvoj prirodi. Nakon obilnog jela, kartanja i igranja odbojke na pesku sa prijateljima, rešila sam sa svojom drugaricom da prošetam kroz šumu kako bismo se odmorile i uživale u čistom vazduhu. Krenule smo stazicom, koja je vodila sve dublje u šumu. Nisam se plašila, gde god da se okrenete možete čuti i videti šetače koji isto tako uživaju u prirodi. U jednom trenutku primetile smo da nas okružuje visoko zeleno drveće koje vam zaklanja pogled od svake civilizacije, naišle smo na jagode koje smo ubrale i pojele, čule smo zvuk ptica i insekata, kao i suvog lišća i grančica koje pucketaju, kada gazimo. Uživala sam, bila sam drugaricom, ali sve što sam mogla čuti i videti bila je šuma koja je duboko disala i stavarala prijatan zamor koji umiruje i uspavljuje.

Vraćala bih se kad tamo kad god sam mogla, mislim da je to veoma lepo za odmor i uživanje u najlepšem mirisu proleća. Kada sam došla kući, odmah sam legla i odmorila se od veoma duge šetnje.

Marija Radović 7/1

Kad bi jastuci progovorili

Moj jastuk mene prati još od prve godine i zna sve moje tajne, moja maštanja i razmišljanja.

Posle napornog dana kada legnem na svoj jastuk, osetim olakšanje i prepustim mu se. Dok legnem, razmišljam o proteklom danu i preslišavam se da li sam mogao nešto bolje i drugačije da uradim. On krije moje male i velike tajne vezane za simpatije i ljubavi, i te lepe trenutke delim sa njim. Jastuk spada među moje najbolje prijatelje i nikome neće otkriti moje tajne. Na njemu mogu da razmišljam i o nekim smešnim trenutcima i znam da se niko neće смејати. Često razmišljam o dalekim putovanjima i o budućnosti. Ponekad kada zaronim glavu u mekano perje i ponekad pustim po koju suzu. Tada mi bude mnogo lakše jer sam sa njim podelio svoja osećanja, za koje niko neće znati.

Voleo bih da moj jastuk može da priča jer bi onda mogao da me uteši kada sam tužan i da se nasmeje sa mnom kada sam srećan i uvek bi imao dobrog prijatelja pored sebe koji me nikada neće izneveriti.

Aleksa Ivankov 7/3

Moja porodica

U mojoj porodici su svi složni, U njoj se svi voli i poštuju. Ona je uvek na prvom mestu. U njoj se niko ne svađa i ne laže. Veoma volim svoju porodicu. Znam da i oni jako vole mene. Treba slušati roditelje jer oni rade, da bi nas nahranili i da bi nam kupili nove stvari. Moja mama prava je domaćica. Iako radi na poslu i dalje radi po kući. Tata isto radi, ali i dalje pomaže mami. Moja mama je jako lepa, brižna, pametna, darežljiva i pažljiva. Tata je lep, jak i sve bi uradio za nas. Mama mi uvek kaže da me vole i ona i tata. Zato ja volim svoju porodicu najviše na svetu.

Anja Nedeljković 3/2

Meni draga osoba

Među ljudima koji me okružuju i onih poznatih koje srećem u prolazu, samo je jedna osoba koja je na mene ostavila najveći utisak.

To je moja starija sestra, moj uzor. Slobodno mogu reći, bez imalo preterivanja, da sve što je na meni i u meni ona je napravila. Zbog nje sam bolji čovek. Uvek sam mrzela što je od mene i brata starija osam godina, jer dok je bila mala devojčica stalno je ispaštala zbog nas. Kao najstarija uvek je bila odgovornija i više obaveza je bilo na njenim leđima. Dok su se ostala deca igrala, ona je čuvala mene i brata. spremala nam obroke, prala i čistila za nama. Iako je žensko, imala je neverovatnu snagu kad je trebalo da odbrani mene i brata, kao mlađe. Kada bi me mama grdila ili pak tukla ona bi stala na moju starnu iako je znala da će i ona dobiti batine. U njoj sam uvek videla podršku, prijatelja, osobu koja je umela da me poštuje najviše od svih i najbolje da me razume jer je ona prolazila sve što ja sada prolazim. Ne znam kako bih preživela neki njen odlazak na duže vreme. To mi je jedna od najgorih strepnji. U poslednje vreme mnogo mislim o tome.

Koliko god da vraćam nikada neću moći da joj vratim svo duhovno bogatstvo, sreću i razumevanje koje mi je pružila i koje mi pruža za ovih trinaest godina.

Jovanka Stanić 6/2

* * *

Svako ima svoju dragu osobu. Moja draga osoba je moj najbolji drug Petar.

On ima braon oči i crnu, gustu kosu, niže je rasta i malo je buckastiji. Godinu dana je mlađi od nas, ali ipak smo ga prihvatili i svi predmeti u školi mu idu veoma dobro. Dobar je drug i voli da pomogne. Sedimo zajedno u klupi, uvek je raspoložen, smešan i zabavan. družimo se svaki dan, da li to bilo za vreme nastave, posle nastave, ili na treningu fudbala koji mu ide veoma dobro. Ima nekoliko mana ali ne mogu da se porede sa njegovim vrlinama. Uvek je tu da mi pomogne bilo za zabavu ili za učenje. Razume svaki moj problem i uvek je tu da mi pomogne da ga rešim.

On je meni draga osoba zato što smo slični i veoma bliski.

Srdan Jović 6/2

Dečiji osmeh

Tako mala stvorenja, a unose ogromnu radost u svačijem životu.

Pisati o deci je najteže a ujedno i najlepša tema. I sama sam dete, tako da mogu ispoljiti ono što volim, osećam i znam. Po meni najlepši je dečiji osmeh. On je uvek iskren i pravi. Nema pretvaranja i laži. Smejemo se kada smo srećni, zadovoljni i kada osetimo da smo okruženi ljudima za koje znamo da nas vole. Svojim okicama pratimo svaku sitnicu i znamo gde smo srećniji. Iako smo mali, to ne znači da ne znamo da ocenimo gde nije lepo. Gde osetimo da nismo srećni. Svaki naš osmeh je opravdanje našeg zadovoljstva. Kada se iskreno smejemo sijaju nam oči, a lice nam se ozari nekom toplinom, srećom. Imamo iskren osmeh. I volimo da se smejemo. Tako dokazujemo da smo srećni, bez obzira koliko čega i šta imamo. Sitnice nas raduju naši uspesi, novi prijatelji, ocene a i svaki uzvraćeni osmeh je za nas “male ljude” još

Napisao Redakcija
nedelja, 08 novembar 2015 12:35

lepši poklon. Osmeh roditelja, bake, deke, brata, sestre..

Biti dete je najlepši deo života svakog čoveka.

Sanja Stojčev 7/1